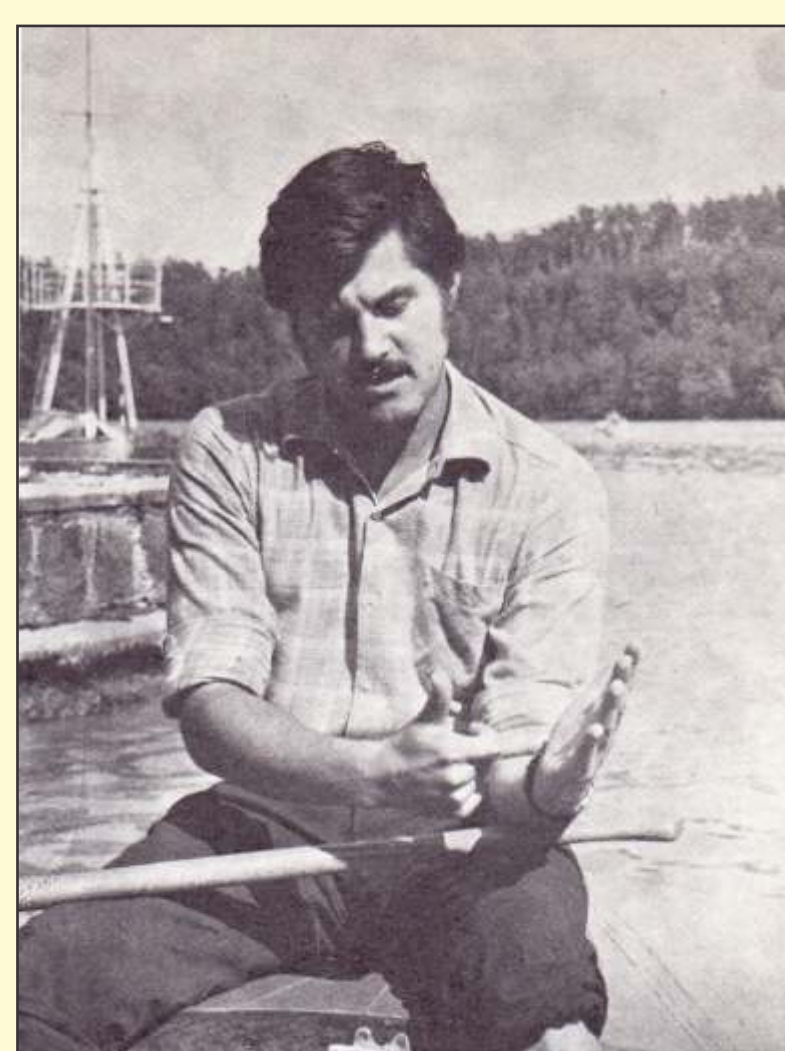

Okusi življenja

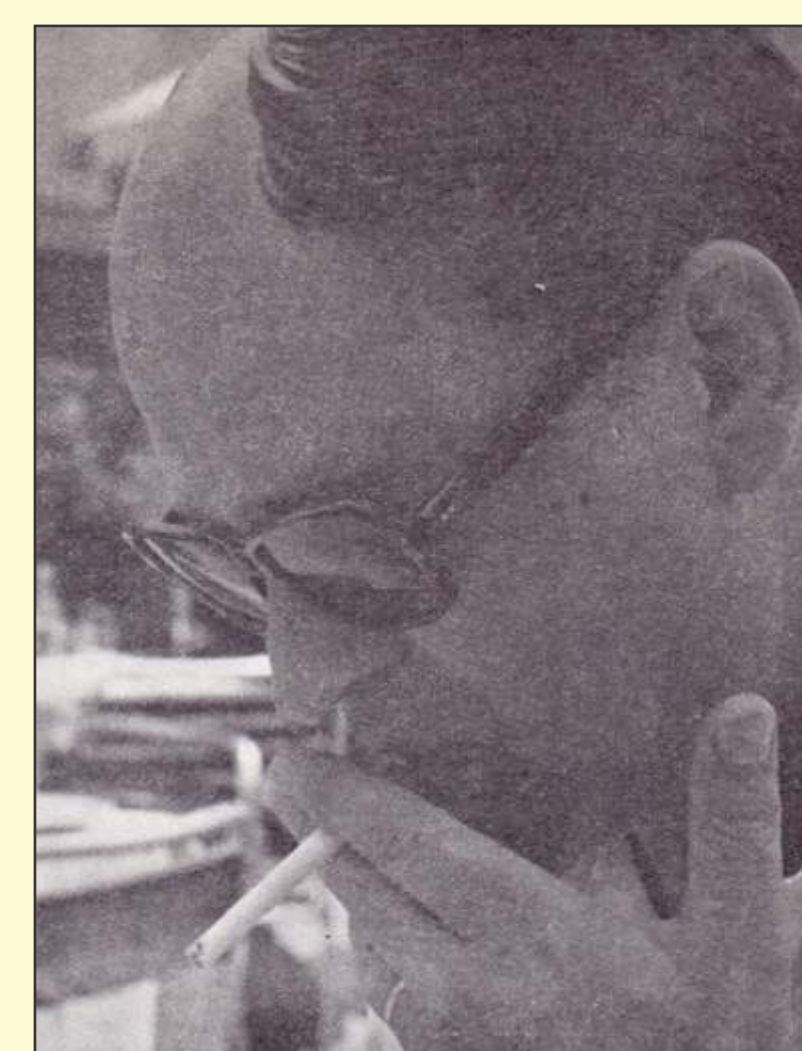
Tone Partljič je bil predsednik strokovne žirije za nagrado večernica, sodeloval pa je tudi pri Borštnikovem srečanju v Mariboru. Od 1983 do 1987 je predsedoval Društvu slovenskih pisateljev. Nenehno skrbi za razvijanje bralne kulture, med mlade širi svojo ljubezen do knjig in jih opozarja na pomen branja na številnih obiskih osnovnih šol in literarnih srečanjih ter predvsem v okviru gibanja Bralna značka, katerega predsednik je bil v letih 1997-2004. Vse do danes ostaja njegov podpredsednik.

Nagrade za literarni opus

Nagrada Prešernovega sklada za satirično komedijske igre (1980)
 Levstikova nagrada za knjigo Hotel sem prijeli sonce (1982)
 Grumova nagrada za dramo Moj ata, socialistični kulak (1984)
 Glazerjeva nagrada mesta Maribor za življenjsko delo na področju kulture (2006)
 Prešernova nagrada za življenjsko delo (2016)

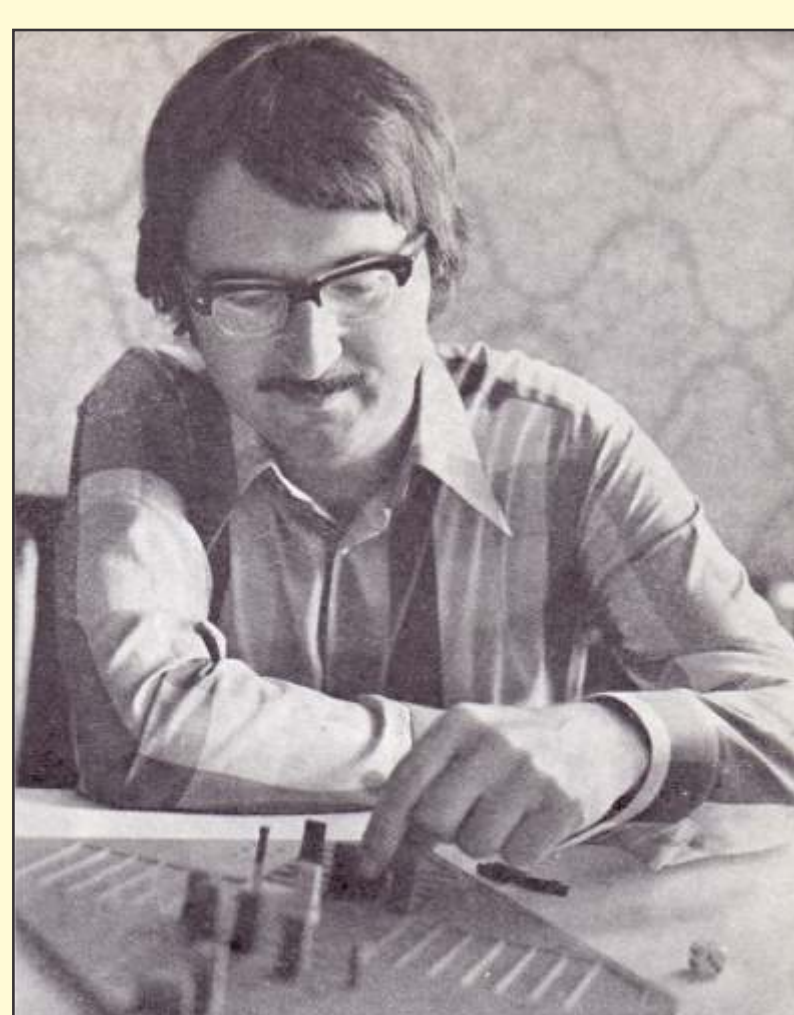
Andrej Brvar

France Forstnerič

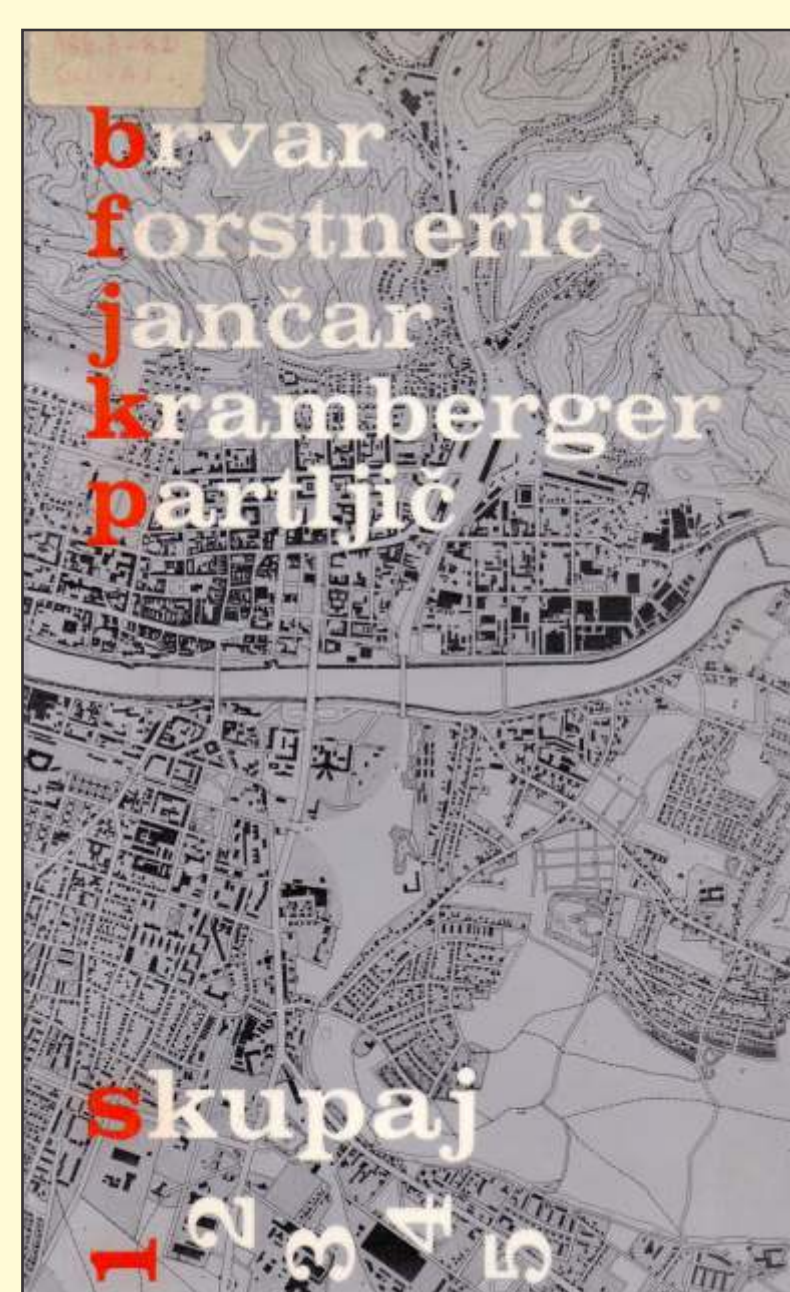
Drago Jančar

Marijan Kramberger

Tone Partljič

Knjiga peterice: Skupaj, 1973

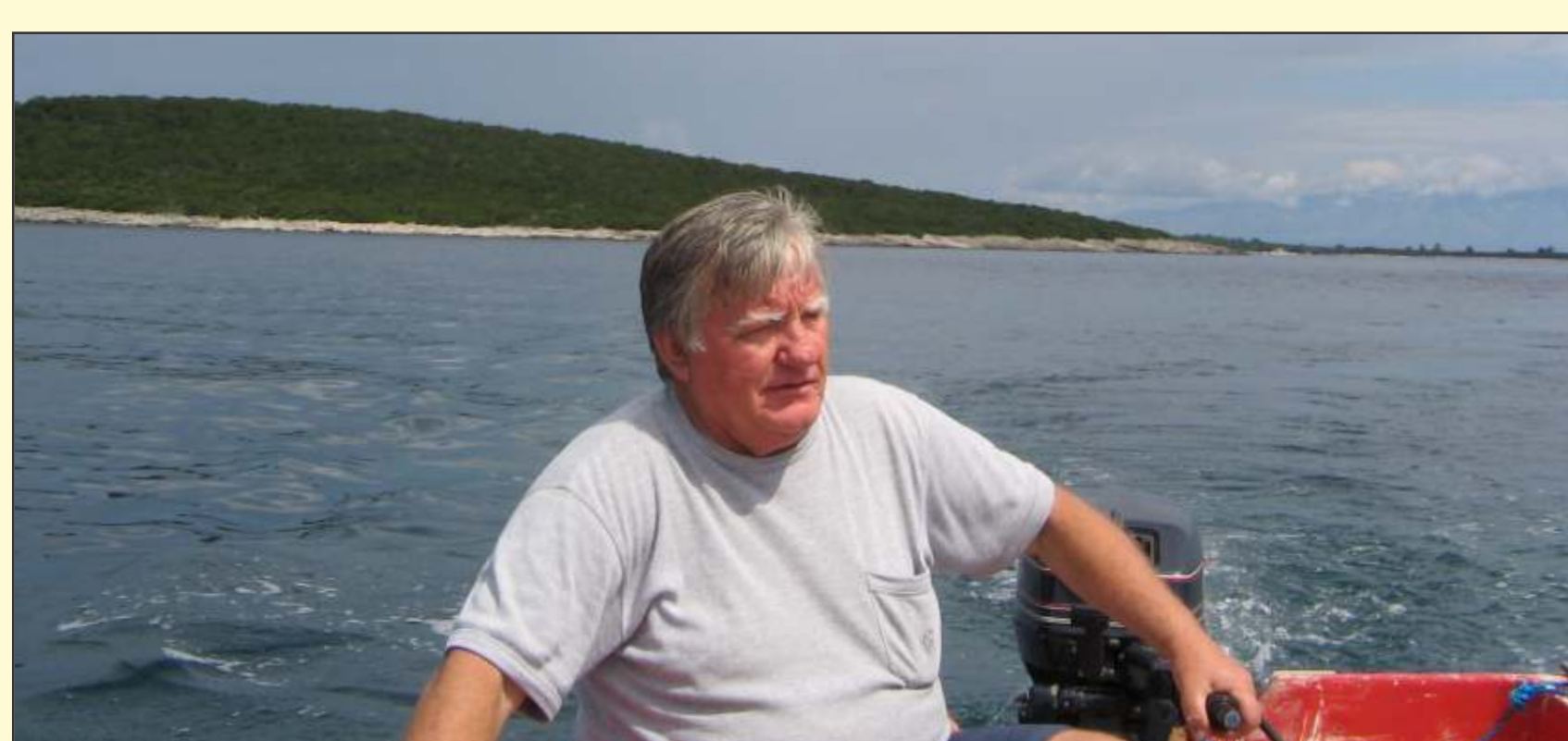

Eden od sooblikovalcev podobe festivala Borštnikovo srečanje

Logo gibanja Bralna značka

Seveda ne gre, da bi mitiziral svoje prijateljstvo in intelektualno zorenje pa tudi bohemo v peterici Brvar, Forstnerič, Jančar, Kramberger in jaz, ampak to druženje mi je dalo »vse«. Politično upornost (Jančar), odmaknitev od sentimentalnega humanizma ter posluš za avantgardo (Brvar), radovednost do evropskih novosti in informacij ter iskanje bistva in eksistencializma v koreninah (Forstnerič) ter žlahtno malo filozofsko in svetovljansko razumno skepsa (Kramberger). In globoko človeško pripadnost. Peterica me je najbolj literarno in miselno oblikovala. (Intervju; Ampak)

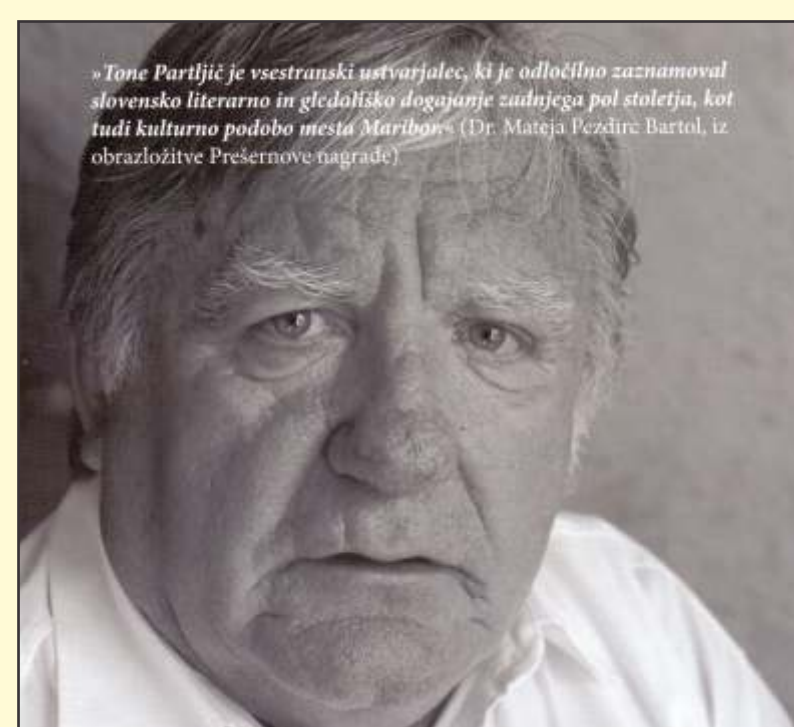
Oddih na Iloviku

Baterije si najbolj napolnim z branjem knjig. Romanov ali literarnozgodovinskih ali »samoo« zgodovinskih knjig. A berem predvsem beletristiko. Novo in vedno znova klasiko. Tudi potovanja me bogatijo. In ribolov. Oziroma mir ob vodi. Sprehodi z Urškinim Miškom, ki sva ga z babico »morala« posvojiti, a sva ga še preveč vzljubila. Dobro mi dne, da lahko politični »semenj ničevosti« gledam le, kolikor hočem pri Dnevniku ali celo Odmevih. Na nogometne tekme hodim. Šibam in šibam naokoli. Motiviram otroke, da bi brali prek Bralne značke. In če me izberejo za naj Mariborčana, dajem intervjuje. (Intervju; Ampak)

Čez leto, dve sem popival sam, ne da bi sploh iskal družbo za alibi. Počasi so se mi začele tresti roke, 'od živčnosti', kakor sem rekel, če nisem dobil zjutraj svoje porcije. Od vsega začetka sem vedel, da se to ne bo dobro končalo, kasneje pa sem tudi vseskozi čutil, da drvim v pogubo. Malo sem se še, vendar neprepričljivo, tolažil, da bom lahko še pravi čas presekala, ko bo zares hudo. A seveda nisem niti poskusil in sem raje odlašal s trenutkom, ko bom nehal piti. Prošnje in solze Mojce in Milke so me prizadevale, a niso niti malo pomagale. Postal sem tudi velik manipulant in lažnivec. Opažal sem, kakšna razlika je bila med mano in prijatelji iz peterice ali Gombačem, Pavalcem, Tovornikom ..., ki so ostali družabni pivci in so lahko za nekaj časa in v hipu (zaradi vaje, predstave, sestanka) odložili kozarec. (Hvala vam, bogovi, za te blodnje)

Tone Partljič s prijateljem Tonetom Kuntnerjem

Druženje s pisatelji me je poučilo, da seveda tudi možje in žene peresa niso imuni pred egoizmom, nevoščljivostjo, častihlepnostjo, politično zaslepljenostjo ... Misel, da so na eni strani globoki, pošteni, čisti, vzvišeni pisatelji, na drugi strani pa grdi direktorji, politiki, kritiki ... ni točna in absolutno preveč poenostavlja. Seveda je tako prav, saj so torej tudi pisatelji samo ljudje ... V ljudeh pa je, kot rečeno, doma pekel in nebo. (Berta Golob: Do zvezd in nazaj)

Zdaj sem star mož in če pogledam na svoje življenje, sem kar zadovoljen. Vsi pričakujejo, da bom zdaj končno že resen in dovolj pameten; pa mi to ne gre preveč dobro od rok. A okoli mene so moji dragi ljudje, napisal sem trideset proznih knjig in petindvajset komedij, dobil nekaj nagrad in srečal znamenite ljudi, ulovil celo osemkilogramskega brancina in kakih deset kilogramov lignjev ... Kaj bi pa še rad! (Hotel sem prijeli sonce. Moj življenjepis)

Tone z Miškom